

ปีที่ 1 ฉบับที่ 9 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2549

คุณธรรม

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม
สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

สื่อศึกษา

ฉบับนี้เรามาพร้อมกับฝนฟ้า เพื่อตอกย้ำว่าเราอยู่ในหน้าฝนของเมืองไทยเต็มตัวแล้ว
เล่มนี้นำเสนอเรื่องราวของการมุ่งมั่นพัฒนาสื่อศึกษา ซึ่งหมายถึงสื่อที่มีประโยชน์
กับผู้รับสื่อ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม หรือการนำเสนอเรื่องราว
สร้างสรรค์ เพื่อสร้างเสริมคุณค่าความเป็นมนุษย์

เล่มนี้จึงอัดแน่นด้วย เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับสื่อ เริ่มกันด้วยเรื่องของการใช้สื่อ
อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างเยาวชนให้มีคุณภาพของสิงคโปร์ เรื่องของการใช้สื่ออย่างง่าย ๆ
เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนสัตยาไส โรงเรียนต้นแบบที่ทั้งครูและนักเรียนอยากจะทำให้มีขึ้นมา
ในเมืองไทย ต่อมาก็ไปคุยกับท่าน ว.วชิรเมธี พระนักเขียนผู้ปราดเปรื่องคนหนึ่งของเมืองไทย ที่กำลัง
ผลิตผลงานชิ้นสำคัญฝากไว้ในโลกภาพยนตร์ นั่นคือการบูรณะเรื่องยิ่งใหญ่ “ประวัติพระพุทธเจ้า”

ส่วนเด็กไทยใฝ่ตัววันนี้ ก็ได้แก่ น้องฟาริดา นักเขียนเยาวชนชนะเลิศรางวัลซีเมนต์ไทย ผู้มีความคิดอ่าน
เกินวัยอย่างน่าทึ่ง

ส่วนคอลัมน์อื่น ๆ ก็เข้มข้นเช่นเคย รีบพลิกอ่านกันเลยดีกว่า

พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

บรรณาธิการ

สารบัญ

ยินดีต้อนรับ	หน้า 2
วาทะประทับใจ	3
คุณธรรมซึ่งเป็นที่ตั้งของความรัก ความสามัคคี	
เรื่องเล่าขำดี	4
ต่อสายตรง	6
จุดประกาย	8
แง่มุมดี ๆ จากสิงคโปร์ เกาะเล็ก ๆ ที่ 10 ศาสนาอยู่รวมกันอย่างสันติ	
เจาะใจ ขยายผล	11
สัตยาไส ต้นแบบโรงเรียนในฝัน	
หนึ่งในร้อย	15
ว.วชิรเมธี จาก “ธรรมมะติดปีก” สู่ “ประวัติพระพุทธเจ้า”	
คุณยายดอกทศอม	18
รวมใจเพื่อในหลวง	
ปฏิทินคุณธรรม	20
สนุกกับศูนย์คุณธรรม	21
เด็กไทยใฝ่ดี	22
น้องนั้ม ฟาริดา วิรุฬผล	
นักเขียนเยาวชนดีเด่นที่เก่งเกินวัย	
ห้าดีไม่ต้องเดี๋ยว	24
งานวิจัยของประเทศใต้หวัน	

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

อ.โพนบูลย์	วัฒนศิริธรรม
อนราทิพย์	พุ่มทรัพย์
รศ.ดร. อรพรรณ	พรสีมา

กองบรรณาธิการ

อังคณา	เขาวัดพัฒนาพานิช	ประมวล	บุญมา
วิไลวรรณ	ถึกไทย	ณัฐกฤตา	หิรัญสุข
ศศิธร	เล็กสุขศรี	สุชาดา	นกออยู่
วิมล	ผิวอ่อน	ศิริวิไล	นวลขาว
ประกอบ	นวลขาว	ศิริวรรณ	ดวงกมลโพนบูลย์
สมชาย	มนตรีศรีศักดิ์	วันวิสาข์	รอดเจริญ
พงศธร	ไวเชิงคำ	บดินทร์	วรวสุ
ณัฐบุรณจง	เดชวิริยะชาติ	อนุสรณ์	ปัทมะสังข์
ปรีนธรร	บุญเนตร	อมรรัตน์	ธีรสรพรเพชญ
ครรชิต	ปิตะกา	เอกราช	ญวนมี
พิพัฒน์	เพชรจิโรจน์	วชิราวุธ	ชวงษ์วาน
รัตใจ	เปียแก้ว	สุขุมาล	มลิวลัย

ผู้ออกแบบจัดพิมพ์

บริษัท สไตส์ครีเอทีฟแฮนด์ จำกัด
โทร. 0 2945 8051-6 โทรสาร 0 2945 8057
e-mail : stylecreative@yahoo.com

คุณธรรมซึ่งเป็นที่ตั้งของความรัก ความสามัคคี

“

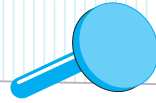
“...จิตใจที่เปี่ยมไปด้วยความปรารถนาดี และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกคน ทุกฝ่าย ทำให้ข้าพเจ้าเห็นแล้วมีกำลังใจมากขึ้น นึกถึงคุณธรรมซึ่งเป็นที่ตั้งของความรัก ความสามัคคี ที่ทำให้คนไทยเราสามารถร่วมมือร่วมใจกันรักษาและพัฒนาชาติบ้านเมือง ให้เจริญรุ่งเรือง สืบต่อกันไปได้ตลอดรอดฝั่ง

ประการแรก คือ การที่ทุกคนคิด พูด ทำ ด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกัน **ประการที่สอง** คือ การที่แต่ละคน ต่างช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ประสานงาน ประสานประโยชน์กัน ให้งานที่ทำสำเร็จผล ทั้งแก่ตน แก่ผู้อื่น และกับประเทศชาติ **ประการที่สาม** คือ การที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติตน อยู่ในความสุจริต ในกฎกติกาและในระเบียบแบบแผน โดยเท่าเทียมเสมอกัน **ประการที่สี่** คือ การที่ต่างคนต่างพยายามทำความดี ความเห็นของตนให้ถูกต้อง เทียบตรงและมั่นคงอยู่ในเหตุในผล หากความคิด จิตใจ และการประพฤติปฏิบัติ ที่ลงรอยเดียวกันในทางที่ดี ที่เจริญนี้ ยังมีพร้อมมูลในกาย ในใจของคนไทยก็มั่นใจได้ว่า ประเทศชาติไทยจะดำรงมั่นคงอยู่ตลอดไปได้”

”

*พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสเสด็จออก ณ สีหบัญชร
พระที่นั่งอนันตสมาคม เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2549

แจกฟรี ชีตละครสั้นสร้างเสริมคุณธรรม

ในบรรดากิจกรรมเฉลิมพระเกียรติวโรกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปีนั้น กิจกรรมหนึ่งที่ศูนย์คุณธรรมให้การสนับสนุน และเป็นการสร้างสรรค์สื่อดีๆ ให้กับสังคมในรูปแบบของละครสั้นสร้างเสริมคุณธรรม ซึ่งศูนย์คุณธรรมตั้งใจนำเสนอเพื่อปลูกกระแสคุณธรรมในสังคม เน้นให้คนไทยเห็นถึงคุณธรรมที่สำคัญสองประการคือ **การเสียสละ** และ **การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ** โดยศูนย์คุณธรรมได้จัดสร้างละครคุณธรรมขึ้น 2 เรื่องโดยการผลิตของบริษัทบรอดคาซท์ไทย เรื่องแรกคือ **“รอยเท้า”** ที่เน้นคุณธรรมเกี่ยวกับการเสียสละ ซึ่งมี เอ๊ะ อิศริยา สายสนั่นและทีอป

บดินท์ บันลือฤทธิ์แสดงนำ ส่วนอีกเรื่องคือ **“เปลือก”** เน้นคุณธรรมเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ซึ่งมี ใหญ่ ศิระ แพทย์รัตน์ และ เกม สานติเวชกุล แสดงนำ ทั้งสองเรื่องออกอากาศทางช่อง 3 ไปแล้ว ซึ่งได้รับเสียงตอบรับอย่างดี ทำให้มีผู้สนใจอยากรับชมรายการดี ๆ อย่างนี้อีก ศูนย์คุณธรรมจึงยินดีเผยแพร่ให้กับผู้สนใจ ที่เป็นองค์กร หรือสถาบันการศึกษาติดต่อขอรับสำเนาแผ่นวีซีดี ทั้งสองเรื่องเพื่อนำไปเผยแพร่ต่อได้ที่ ฝ่ายสื่อฯ ศูนย์คุณธรรมได้ทันที โดยสอบถามได้ที่ โทร. 0 2282 7318-20 ในเวลาราชการ

พระเดิมแท้ อุทิศตัวเผยแพร่ ภูมิปัญญาตะวันออกผ่านดีวีดีฟรี

พระเดิมแท้ ชาวหินฟ้า คือพระแท้อีกรูปหนึ่ง ที่ไม่หยุดนิ่งต่อการค้นหาความจริง ความดีและนำมาเผยแพร่ต่ออย่างต่อเนื่องและไม่คิดถึงต้นทุนกำไร

ท่านคือผู้ที่ศึกษาภูมิปัญญาตะวันออกมานับสิบปี และฝังตัวอยู่ในได้หวันอีกกว่า 6 ปี ทั้งเรียนรู้และปฏิบัติด้วยตัวเอง จนเห็นว่าการศึกษาสุขภาพตนเองตามแนวทางภูมิปัญญาตะวันออกนั้น ยังมีเคล็ดวิชาอีกเป็นจำนวนมาก ที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างปลอดภัย ไม่มีสารเคมีมาเกี่ยวข้อง และที่สำคัญเป็นการประสานธรรมะเข้ากับการรู้จักธรรมชาติได้อย่างแยบยล

หลายเรื่องที่ท่านศึกษาและอยากเผยแพร่ผ่านสื่อวีดี อาทิ การรักษาสุขภาพตามแนวทางของโศก การรักษาโรคด้วยแผ่นขูด และถ้วยดูดสูญญากาศ การจัดการกระดูก การรักษาโรคด้วยดนตรีบำบัด และพลังชี เป็นต้น เรื่องเหล่านี้ท่านจัดทำเป็นดีวีดีภาคปฏิบัติที่ดูง่ายได้สาระและปฏิบัติตามได้ไม่ยาก และที่สำคัญต้องการเผยแพร่โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย แต่ยังมีขาดทุนทรัพย์ในการเผยแพร่ ดังนั้นหากท่านใดมีจิตศรัทธาต้องการสนับสนุนเผยแพร่ หรือต้องการขอรับดีวีดีชุดดังกล่าวติดต่อท่านได้ทางอีเมลที่ lakkhano@yahoo.com

ปुरुชัช เปี่ยมสมบุรณ์ ร่วมให้ความเห็น ระบบคุณธรรมในนิวซีแลนด์

เมื่อ 2 มิ.ย.49 ศุภย์คุณธรรม จัดการประชุมพิจารณาผลงานวิจัยคุณลักษณะและกระบวนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของประเทศนิวซีแลนด์ โดยมีนางฉลวยวรรณ ปัญญา นักวิจัย เป็นผู้นำเสนอ และศาสตราจารย์ ดร.ปुरुชัช เปี่ยมสมบุรณ์ เป็นผู้อภิปรายนำ ในฐานะที่ท่านอาจารย์ปुरुชัช เป็นผู้ที่เคยกับประเทศนิวซีแลนด์เป็นอย่างดี ท่านได้ให้ข้อคิดเพื่อหยิบประเด็นคุณธรรมที่ควรศึกษาจากประเทศนิวซีแลนด์ได้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมาก เช่น เรื่องของที่มาของค่านิยมที่อยู่ในนิวซีแลนด์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนชั้นกลางที่เป็นเกษตรกรรมบุกเบิก ซึ่งจะแตกต่างจากที่มาของคนขาวในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีผลต่อจิตใจของผู้คนชัดเจนในแง่ความใจกว้าง ซึ่งจะขยายความไปในเรื่องต่างๆ ได้อีกมาก

นอกจากนี้ชาวนิวซีแลนด์ยังให้ความสำคัญระหว่างหญิงชายเท่ากัน และสะท้อนออกมาในระบบการเมืองและการปกครองและระบบครอบครัวชัดเจน รวมทั้งมีความเท่าเทียมในชนชั้นมากกว่าประเทศเครื่องจักรภพแห่งอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการเคารพนิติธรรมอย่างเคร่งครัด การรักการอ่าน การทำบุญส่วนตัว การบันทึก และอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงให้รายงานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์และเกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

พุทธศิวฉีในไทย ร่วมช่วยภัยพิบัติที่อุตรดิตถ์

รายงานข่าวจากมูลนิธิพุทธศิวฉีได้หวั่นในประเทศไทย ซึ่งเป็นสาขาของมูลนิธิพุทธศิวฉีแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรการกุศลที่ใหญ่ที่สุดในไต้หวัน มีกิจกรรมให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์สาธารณภัยไปทั่วโลก รวมทั้งในประเทศไทย

มูลนิธิแห่งนี้เริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในประเทศไทยนับสิบปีแล้ว และให้ความช่วยเหลือทั้งด้านการศึกษาโดยมีการตั้งโรงเรียนพุทธศิวฉีในไทยเป็นแห่งแรกที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งขณะนี้เปิดดำเนินการมาได้ 3 ปีแล้ว ส่วนด้านการบรรเทาทุกข์ ก็มีอาสาสมัครชาวไต้หวันและชาวไทยเป็นจำนวนมากที่ออกบรรเทาทุกข์อย่างไม่เห็นแก่เชื้อชาติและศาสนา ซึ่งผลงานที่โดดเด่นก็คือการบรรเทาทุกข์ในเหตุการณ์สึนามิเมื่อ 2 ปีก่อน และเมื่อเร็ว ๆ นี้ทางมูลนิธิก็ได้ให้ความช่วยเหลือพี่น้องชาวอุตรดิตถ์ เมื่อวันที่ 25 พ.ค. 2549 คณะสำรวจคณะแรกเดินทางไปช่วยเหลือทันที โดยมอบเงินสดช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ญาติผู้เสียชีวิตรายละ 1,500 บาทและผู้ที่บ้านถูกน้ำพัดพารายละ 1,000 บาททุกราย

วันที่ 1 มิ.ย.2549 คณะชาวฉิวฉีนำสิ่งของไปแจกจ่ายให้กับผู้ประสบภัยทั้ง 4 หมู่บ้าน 533 ครอบครัว เป็นสิ่งของจำเป็นที่ผู้ประสบภัยต้องการเร่งด่วนทุกอย่างรวม 14 รายการ ซึ่งผู้ประสบภัยต่างรู้สึกอบอุ่นและซาบซึ้งใจทั่วกัน ซึ่งชาวฉิวฉีก็ยังคงติดตามไปบริจาคเพิ่มเติมในช่วงปลายปีนี้อีกด้วย หากท่านใดต้องการร่วมกุศลครั้งนี้ติดต่อบริจาคได้ที่อาสาสมัคร คุณฉิว ไทโร. 0 1621 3266 และคุณหญิง ไทโร. 0 1778 8416

จากพุทธฉือจี้ไทย สู่พุทธฉือจี้ไต้หวัน ความประทับใจที่ พร้อมต่อยอดขยายผล

ประทับใจกลุ่มผู้นำเครือข่าย
คุณธรรมภาคอีสานกันทั่วหน้า สำหรับ
กิจกรรมที่ 3 ศึกษาดูงานแลกเปลี่ยน
เรียนรู้ ณ มูลนิธิพุทธฉือจี้ ประเทศ
ไต้หวัน เมื่อวันที่ 21-24 มิถุนายน 2549
ที่เพิ่งผ่านมา

แม้ว่าครั้งนี้เป็นครั้งที่ 5 แล้วที่
ศูนย์คุณธรรมภาคต่างๆไปศึกษา
ดูงานมูลนิธิพุทธฉือจี้แห่งไต้หวัน
ซึ่งเป็นองค์กรการกุศลที่ใหญ่ที่สุด
มีสมาชิกกว่า 5 ล้านคน แต่ครั้งนี้
เป็นการนำผู้มาเครือข่ายคุณธรรมอีสาน
ซึ่งเป็นผู้นำชุมชนตัวจริงที่จะไปต่อยอด
ขยายผลกิจกรรมดี ๆ ที่ได้ไปเห็นมา
เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในกิจกรรม
คุณธรรม ในท้องถิ่นตัวเองยิ่งขึ้น

ก่อนไปก็มีการอุ่นเครื่องด้วยการ
ไปศึกษาดูงานมูลนิธิพุทธฉือจี้ใน
ประเทศไทย ซึ่งตั้งอยู่ย่านรัชดาภิเษก
ใกล้สถานทูตจีน ซึ่งทำให้ทราบว่
มูลนิธินี้มีภารกิจใหญ่ ๆ ถึง 4 สายงาน

ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการสังคมสงเคราะห์
การแพทย์ การศึกษา และวัฒนธรรม
มนุษยธรรม ที่ให้การช่วยเหลือมิใช่
เพียงในประเทศไต้หวัน แต่ครอบคลุม
ไปทั่วโลก

เมื่อเดินทางไปดูงานจริงๆ จึงทำให้
ได้เห็นภาพการทำงานด้วยจิตวิญญาณ
และศรัทธาอย่างแท้จริง ผู้นำของ
มูลนิธิพุทธฉือจี้ คือท่านธรรมมาจารย์
เจิ้งเหยียน นักบวชสตรีในพุทธศาสนา
นิกายมหายาน เริ่มก่อตั้งเมื่อปี 2509
หรือ 40 ปีก่อน

คณะผู้ดูงานได้รับการจัดสรรการดู
งานอย่างเข้มข้น ตั้งแต่วันแรกๆไปถึง
ไทเปด้วยการดูการเก็บแยกขยะรีไซเคิล
ที่แทบไม่ได้กลิ่นขยะแบบบ้านเราเลย
ได้เห็นความมุ่งมั่นของอาสาสมัคร
ที่มาช่วยแยกขยะแม้กระดาดใช้แล้ว
ยังต้องมานั่งตัดเอากระดาดขาวแยก
ไปทาง กระดาดหมึกดำแยกไปทาง
และกระดาดที่มีภาพสีแยกไปอีกทาง

เห็นเพียงเท่านั้นก็อดที่จะไม่ได้ แต่ยังมีกระบวนการแยกขยะอีกมากมายที่ทำให้เห็นว่าถ้าทำอย่างจริงจัง ทำด้วยใจ ขยะก็กลายเป็นเงินเป็นทองได้และเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อมไปด้วยในตัว

วันต่อมาหลังจากเดินทางต่อไปยังเมืองฮัวเหลียนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นที่มั่นศูนย์กลางมูลนิธิพุทธฉือจี้แห่งไต้หวัน ได้เยี่ยมชมมหาวิทยาลัยฉือจี้ที่ผลิตทั้งแพทย์และพยาบาลเพื่อป้อนให้กับโรงพยาบาลในเครือ ที่มีได้สอนการแพทย์อย่างเดียว แต่เน้นเรื่องคุณธรรมและจิตอาสาเต็มเปี่ยม เยี่ยมชมโรงเรียนประถมฉือจี้ ที่จัดบรรยากาศการเรียนการสอนอย่างเยี่ยมยอด เพื่อสร้างเด็ก ๆ รุ่นใหม่ที่มีความรู้คู่คุณธรรม และโรงพยาบาลฮัวเหลียนอันใหญ่โตที่มีอุปกรณ์ครบครัน สามารถช่วยเหลือแก้ไขความพิการของเด็ก ๆ ทั่วโลก รวมทั้งการเป็นธนาคารไซโครดุกที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในโลก เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเลือดทั่วโลกอย่างไม่เลือกชั้นวรรณะ

วันที่ 3 เราได้มีโอกาสเยี่ยมชมธรรมาม ถิ่นพำนักของท่านธรรมาจารย์เจิ้งเหยียน ซึ่งทุกวันในเวลา 7.00 น. ท่านจะออกมาเทศนาธรรมและเปิดโอกาสให้ศานุศิษย์จากทั่วโลกมาบอกเล่าเรื่องราวดี ๆ และถ่ายทอดสดไปทั่วโลกผ่านสถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย ที่เป็นสถานีโทรทัศน์ของมูลนิธิได้เห็นอาสาสมัครบ๊วย ๆ ที่มีจิตอาสา

ช่วยงานทุกอย่างในสมณาราม ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะและตำแหน่งใด

และเราก็ได้เยี่ยมชมสถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย ที่ออกอากาศรายการที่เป็นประโยชน์ล้วนๆ เป็นสถานีโทรทัศน์สีขาวที่พวกเราไฝฝืน และเป็นสถานีโทรทัศน์ดิจิทัลคอลสมบุรณแบบ ที่นำทิงคือรายได้หนึ่งในสี่ของสถานีมาจากโรงแยกขยะนั่นเอง

วันสุดท้ายได้เยี่ยมชมโรงแยกขยะอีกแห่งหนึ่งที่ถนนปาเตอ ทุกคนประทับใจกับการทดลองแยกขยะด้วยตัวเอง และชื่นชมพิธีสงฆาและตัมซาที่มีศิลปะและประยุกต์หลักธรรมอย่างแยบยล ปิดท้ายด้วยการเยี่ยมชมโรงพยาบาลชินเต๋ยฉือจี้ ซึ่งเป็นแห่งที่ 5 ในเครือของมูลนิธิ ที่ให้ความรู้สึกเหมือนเข้าโรงแรมชั้นหนึ่ง เพราะเน้นบรรยากาศที่สดชื่นรื่นรมย์ สัมผัสจิตอาสาที่น่าชื่นชมของเหล่าอาสาสมัครเช่นเคย

ทุกมื้อในการดูงานครั้งนี้ คืออาหารมังสวิรัตินิเวศนิค บางภัตตาคารมีอาหารให้เลือกนับร้อย ๆ ชนิด แทบจะเป็นทัวร์มังสวิรัตินิเวศนิคไม่ปาน แต่ทุกคนก็อิมเอมและอิมท้อกันถ้วนหน้าแถมล้างพิษไปด้วยอย่างไม่รู้ตัว

นี่เป็นเพียงส่วนน้อยนิดที่เก็บตกได้จากการดูงานในครั้งนี้ ฉบับหน้าคงได้วิเคราะห์เจาะลึกประเด็นคุณธรรมของไต้หวันให้มากยิ่งขึ้น โปรดติดตาม

แบมเบต ๙ จากสิงคโปร์ เกาะเล็กๆ ที่ 9 คาบเกี่ยวร่วมกันอย่างสันติ

กลับมาแล้วสำหรับคณะศึกษาดูงานด้านศาสนิกสัมพันธ์ ที่พาเด็กๆ จากโครงการยุวทูตศาสนิกสัมพันธ์ พร้อมคณะอาจารย์และวิทยากร จำนวน 53 คน ไปศึกษาดูงานที่สิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 8-11 มิถุนายนที่ผ่านมา ทำให้เด็ก ๆ ผู้นำเยาวชนในสถานศึกษาที่ได้รับการบ่มเพาะมาอย่างดี ต่างได้รับความรู้ผ่านสื่อต่างๆ ที่เป็นของจริง จับต้องได้อย่างถ่วงน้ำหนักแห่งคุณค่าดี ๆ ติดตัวกลับมาเต็มกระเป๋า

เต็มอึ้งกับเหล่าเรียนรู้อันล้นวัย

วันแรกเริ่มเรียนรู้ดูงานกันที่ศูนย์วิทยาศาสตร์สิงคโปร์ ที่นี่จะมีของเล่นเยอะมาก ได้เห็นว่าเด็กสิงคโปร์เป็นคนตื่นตัว จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาตั้งแต่เด็กเล็กๆจนถึงเด็กโต เขาจะกระตือรือร้นมาก ส่วนเด็กไทยเราจะเคยชินกับการถูกป้อนแล้วก็จะแค่มองๆแต่ไม่ลงมือ (ถึงเวลาที่เราควรปลูกฝังให้เด็กลงมือมากขึ้นได้แล้ว) เด็กที่นี่ในช่วงปิดเทอมพ่อแม่จะพามาแหล่งเรียนรู้ และในศูนย์นี่ก็จะมีห้องสมุดเล็กๆอยู่ ซึ่งจะมีผู้ใหญ่เต็มไปหมด สรุปว่าทุกคนทุกวัยที่นี่มีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

ตกกลางคืนไปดูวิถีชีวิตสัตว์ป่าในอีกรูปแบบหนึ่งที่โน้ตซาฟารี ซึ่งมีการจัดระบบที่ดี ผู้บรรยายก็บรรยายได้น่าสนใจมาก แล้วสัตว์ก็อุดมสมบูรณ์ไม่รู้ว่า

ในวันนี้เด็กๆได้ความเพลิดเพลิน เป็นเรื่องของการเรียนรู้มากกว่าได้ในเชิงของศาสนา

เรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมกับองค์กรศาสนาสากล

วันที่ 2 คณะจึงไปที่องค์การศาสนาสากล ไปเรียนรู้เรื่องศาสนสัมพันธ์ของสิงคโปร์ ปรากฏว่ามีถึง 9 ศาสนา คือ 1. ฮินดู 2. ยูดา 3. ซอโรแอสเตรียน 4. พุทธ 5. เต๋า 6. คริสเตียน 7. อิสลาม 8. ซิกข์ 9. บาโฮ และอยู่กันอย่างไม่มีปัญหา เพราะปรัชญาประเทศนี้คือความหลากหลายความแตกต่าง จะต้องรวมเป็นหนึ่งเดียว คนที่รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีจะต้องถอดศาสนาที่ตนนับถือออกเพื่อไม่ให้เกิดความลำเอียง

องค์กรศาสนาสากล เป็นตัวแทนดูแลทั้ง 9 ศาสนา คนสิงคโปร์ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธแบบมหายาน ส่วนวัดแบบของไทยก็มี 10 กว่าวัด และนโยบายที่อยู่ร่วมกันได้ คือจะมีการจัดสรรทุกอย่างให้ทุกศาสนาอย่างเหมาะสม

“

สิ่งที่ประทับใจในคนของเขาก็คือคุณภาพ
ในแง่ของการเรียนรู้
ที่รัฐบาลกำหนดโครงสร้างที่ดี
เขาจะมีวินัย มีกฎหมายที่เข้มงวด
และยุติธรรม ที่สำคัญทุกคนเคารพ
กติกาก่อนการอยู่ร่วมกัน

”

ที่สิงคโปร์จะมี 4 เชื้อชาติใหญ่ๆคือ มาเลย์ จีน ฝรั่งเศส อินเดีย ซึ่งหลักที่ใช้อยู่ร่วมกันก็คือ ผู้นำ กฎหมาย วิธีการปฏิบัติของคน ที่ต้องเรียนรู้หลักของศาสนาอื่น เมื่อมีกิจกรรมของศาสนาอื่น ผู้คนต่างศาสนาก็จะเข้าไปร่วม และที่นี่เราก็ได้เรียนรู้เกี่ยวกับศาสนาซิกข์ด้วยเพราะประธานขององค์กรในขณะนี้ เป็นชาวซิกข์

อีกครั้งวันไปดูงานด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม สิงคโปร์ที่ Image of Singapore ซึ่งจะมีเครื่องมือไฮเทคฉายประวัติความเป็นมาของสิงคโปร์ เทคนิคการนำเสนอดี ทำให้เห็นภาพรวม เห็นชุมชนแต่ละแห่ง มีภาพวันสำคัญแสดงด้วยหุ่นขี้ผึ้ง และมีคนจริงที่ไปยืนแทรกเป็นหุ่นเพื่อสร้างความตื่นเต้นเป็นระยะๆ ที่นี่สะท้อนภาพปัจจุบันของ

บ้านเมืองได้อย่างดี ซึ่งสามารถเอามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในเมืองไทยได้

ตอนกลางวันก็ไปชมน้ำพุเด่นระบำ ที่เซนโตซาซึ่งตรงนี้จะเห็นวินัยของคนสิงคโปร์ชัดเจนอย่างเช่นการรอคิว และนำส่งแถวว่าคนของเขาจะตื่นตัวตลอดเวลา

ล้างมลพิษบนต่าบศาสนา

วันที่ 3 เราได้ลงไปสัมผัสชุมชน โดยให้คำถามเด็ก เพื่อลงไปค้นคว้าในชุมชน ซึ่งจะมีที่ลิตเติ้ลอินเดีย อาหรับสตรีท/ก่าบงแกลม (ย่านมุสลิม) เด็กๆก็ได้ไปที่มีลิตเติ้ล ดูว่ามันเป็น

อย่างไร คุณคนมาทำพิธีกรรมทางศาสนา

ตอนบ่ายก็ยังได้ไปเยี่ยมชมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่วัดอนันตเมตตาราม ซึ่งเป็นวัดไทยแห่งหนึ่งในสิงคโปร์ ได้เห็นการบริหารจัดการวัดไทยในต่างประเทศว่าเขาทำกันอย่างไร

วันสุดท้ายก่อนกลับเราไปดูพิพิธภัณฑ์อารยธรรมเอเชียที่เอ็มเพรส เพลส อันนี้น่าประทับใจมากคือเป็นแหล่งรวบรวมอารยธรรมของเอเชีย จะเอาอารยธรรมของเอเชียทั้งหมดมาจัดแสดง แต่ละจุดเป็นที่เรียนรู้แบบง่ายๆ เช่น มีเสียงบรรยาย มีจอทัชสกรีน(ใช้มือสัมผัสที่หน้าจอเพื่อ

“

การจัดให้คนของเขาได้เรียนรู้
อย่างสนุก ได้ทดลองและเห็นของจริง
โดยไม่ต้องอ่านหนังสือ
มีสื่อที่หลากหลายทำให้คนได้เรียนรู้
นับเป็นวิธีคิดที่ฉลาดของเขา

”

ค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้) ซึ่งมีสาระและเทคนิคการนำเสนอที่ดี

ที่เห็นและเป็นอยู่-คือประสบการณ์ล้ำค่า

สิ่งที่ได้มากที่สุดจากการดูงานครั้งนี้คือการพัฒนาเด็กให้มีประสบการณ์ตรง อย่างที่ 2 คือการได้เรียนรู้ร่วมกันในกลุ่ม ได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เห็นวิถีชีวิตของคนสิงคโปร์ ได้พูดคุยกับผู้นำศาสนา และพระในวัดไทย ทำให้เราได้เห็นว่าในประเทศไทยเล็กๆ ที่มีความหลากหลาย ก็สามารถหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว และเป็นประเทศสิงคโปร์ที่เจริญก้าวหน้าได้

สิ่งที่ประทับใจในคนของเขาก็คือคุณภาพ ในแง่ของการเรียนรู้ที่รัฐบาลกำหนดโครงสร้างที่ดี เขาจะมีวินัย มี

กฎหมายที่เข้มงวดและยุติธรรม ที่สำคัญทุกคนเคารพกติกาของการอยู่ร่วมกัน

น่าสังเกตว่าเท่าที่เราไปตามที่ต่างๆ ก็ไม่เห็นคนของเขาเครียด อาจเป็นเพราะมีสิ่งเพลิดเพลินเยอะ แต่มีสิ่งผิดปกติคือกระเทยเยอะ และอาจารย์บางท่านตั้งข้อสังเกตว่าทำไมคนแก่ของสิงคโปร์ยังทำงาน

สิ่งที่ประทับใจอีกเรื่องคือการจัดให้คนของเขาได้เรียนรู้อย่างสนุก ได้ทดลองและเห็นของจริง โดยไม่ต้องอ่านหนังสือ มีสื่อที่หลากหลายทำให้คนได้เรียนรู้ นับเป็นวิธีคิดที่ฉลาดของเขา โกต์บอกว่าคนสิงคโปร์กลัว 2 อย่างคือกลัวตายกับกลัวแพ้ ดังนั้นสิ่งนี้อาจเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้เขาตื่นตัว และไม่หยุดนิ่งก็เป็นได้

สัตยาไส อานันท์ โรงเรียนในฝัน

เมื่อเอ่ยชื่อของดร. อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา สิ่งที่คุณหนูของวัยรุ่นที่ติดทีวีก็คือผลงานยิ่งใหญ่ที่วิศวกรไทยผู้นี้ฝากไว้ในฐานะผู้ออกแบบระบบการร่อนลงจอดของยานวอแก็งบนดาวอังคาร ถัดมาถ้าเป็นผู้สนใจการเมืองก็จะรู้จักท่านในฐานะของสมาชิกวุฒิสภาที่เพิ่งได้รับเลือกจากคนกรุงเทพฯ และสำหรับผู้สูงวัยก็รู้จักท่านในฐานะของผู้สนใจในการทำสมาธิขั้นเอกอุท่านหนึ่ง แต่สำหรับนักศึกษาแล้วท่านคือผู้ก่อตั้งโรงเรียนสัตยาไส โรงเรียนประจำที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ด้วยสโลแกน **“ปลายทางของการศึกษาคืออุปนิสัยที่ดีงาม”** และเป็นต้นแบบโรงเรียนในฝันทั้งของเด็กและครู ที่อยากให้มีมากๆ ในเมืองไทย

กำเนิดจากท่านสัตยาไส

เมื่อ 25 ปีก่อน ดร. อาจอง ได้เดินทางไปประเทศอินเดีย ตามสัญญาตัญญาณเรียกร้อง เพื่อพบกับท่านสัตยาไส หรือที่รู้จักกันในนาม **“โสบบา”** ผู้นำทางจิตวิญญาณยุคปัจจุบันที่มีศาสนิกษย์กว่า 50 ล้านคนทั่วโลก ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้า ท่านสัตยาไสได้ฝากฝังว่า **“ในชีวิตที่เหลืออยู่ ขอให้ให้ความสนใจกับการศึกษาของเด็ก”**

ยิ่งกว่าดวงตาเห็นธรรม ดร. อาจองกลับมาเมืองไทย พร้อมกับรวบรวมสมัครพรรคพวก เพื่อหาทางทำเรื่องการศึกษาของเด็ก โดยการผลิตคนดีให้ได้ เริ่มจากทดลองกับเด็กในชุมชนแออัดก่อนจนได้ผลดี ก็เริ่มขยายการอบรมครูกับหน่วยราชการต่างๆ ทั่วประเทศ จนอบรมครูไปกว่า 15,000 คน ก็เกิดเสียงเรียกร้องให้สร้างโรงเรียนตัวอย่างที่สอนให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม

๖๖
โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนประจำ
ที่ไม่เก็บค่าเล่าเรียน
ยกเว้นค่าอาหาร
ซึ่งจะจ่ายกินอยู่
กับการโรงเรียนตลอดเวลา
โดยเน้นสอนให้เด็กสำนึก
ในหลักธรรมว่า
เราจะทำอะไรเป็นคนที่ดีมีคุณธรรม

”

โรงเรียนนี้พ่อแม่ต้องสอบผ่านก่อนลูกจึงจะมีสิทธิ์

แล้วโรงเรียนสัตยาไส ก็ถือกำเนิดขึ้นเมื่อ 15 ปีก่อน โดยเริ่มจากชั้นประถมหนึ่งในปีแรก และเปิดเพิ่มปีละชั้น จนปัจจุบัน มีเด็กที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไปแล้ว จำนวน 3 รุ่น ชัยบาดาลคือพื้นที่เลือกตั้งโรงเรียน เพราะชัยภูมิที่อากาศกำลังสบาย อยู่ในแคว้นล้อมของป่าเขาที่สะอาด บริสุทธิ์ และมีแหล่งเรียนรู้ตามธรรมชาติอันอุดม

โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนประจำที่ไม่เก็บค่าเล่าเรียน ยกเว้นค่าอาหารซึ่งจะต้องกินอยู่กับทางโรงเรียนตลอดเวลา โดยเน้นสอนให้เด็กสำนึกในหลักธรรมว่าเราจะต้องเป็นคนดีมีคุณธรรม ที่นี้ไม่คิดจะสร้างคนเก่ง แต่เน้นสร้างคนดี เมื่อได้คนดีแล้วความเก่งหรือความสามารถก็จะพัฒนาตามมาเอง

เพื่อให้ได้เด็กและผู้ปกครองที่มีวิสัยทัศน์เดียวกัน ผู้ปกครองจะถูกสัมภาษณ์เป็นด่านแรก ถ้าหากต้องการให้ลูกเป็นคนดี และใจแข็งพอที่จะปล่อยลูกตัวเองให้อยู่ในสภาพแวดล้อมแปลกใหม่ได้ตลอดไปทางโรงเรียนก็จะรับทันที แต่หากผู้ปกครองอยากให้ลูกเป็นเด็กเก่งโรงเรียนก็ปฏิเสธการรับเด็กทันทีเช่นกัน

อยู่ได้ด้วยศรัทธา เมตตา

ฟังดูเหลือเชื่อ ที่โรงเรียนประจำจะจัดการศึกษาแบบให้เปล่า แต่เป็นความจริง เพราะทุนดำเนินการทั้งหมดสำหรับนักเรียนกว่า 300 คน นั้น ได้รับการอุดหนุนจากผู้ใหญ่ใจดี ที่เห็นความสำคัญของการสร้างคนดีสู่สังคม จากค่าใช้จ่ายปีละประมาณ 12 ล้านบาทนั้น ได้รับการอุดหนุนจากรัฐเพียง 2 ล้านบาท อีก 10 ล้านบาทจึงมาจากผู้สนับสนุนโดยการบริจาคเข้าสู่มูลนิธิสัตยาไส ซึ่งเป็นผู้ดูแลกิจการโรงเรียนโดยตรง

จากการเติบโตแบบค่อยเป็นค่อยไป จากโรงเรียนสัตยาไสพัฒนาต่อมาเป็นสถาบันสัตยาไส ที่ดำเนินการสอนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ผู้ที่ผ่านการอบรมจากที่นี่ ก็เสมือนกับเป็นการสืบทอดเจตนารมณ์ของสัตยาไส ไปสู่โรงเรียนสัตยาไสในต่างประเทศ ขณะนี้แพร่กระจายไปถึง 57 โรงเรียนใน 53 ประเทศ และควบคุมมาตรฐานการเรียนการสอนโดยระบบ SAI 2000 ซึ่งเทียบเท่ากับระบบ ISO ในแวดวงอุตสาหกรรมทีเดียว

ภายในปีนี้ มูลนิธิยังมีเป้าหมายเปิดการสอนในระดับมหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาโทและเอกก่อนที่จะขยายเข้าสู่ในระดับปริญญาตรี

เป้าหมายการศึกษาที่มากับคำว่า

“E-D-U-C-A-T-I-O-N”

เป้าหมายการศึกษาที่อธิบายด้วยตัวย่อของคำว่า EDUCATION ได้ง่ายๆ คือ	
Enlightenment	การรู้แจ้ง
Duty & Devotion	การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละ
Understanding	การเข้าใจอย่างถ่องแท้
Character	อุปนิสัยที่ดีงาม
Action	การนำความรู้ไปปฏิบัติ
Thanking	ใจบุญรู้คุณ
Integrity	มีเกียรติ
Oneness	ใจสมาน
Nobility	ความสง่างาม

จึงไม่น่าแปลกใจถ้าจะบอกว่า นักเรียนชั้นมัธยมปลายของโรงเรียนแห่งนี้ สอบเอ็นทรานซ์เข้าได้ 100 เปอร์เซ็นต์เต็ม และเป็นเด็กที่ถูกหล่อหลอม ให้เป็นคนดีอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ไม่ว่าเด็กเหล่านั้นจะมีพื้นฐานมาจากฐานะใด เชื้อชาติใด หรือชาติตระกูลเช่นไร

การเรียนแบบบูรณาการที่สัมฤทธิ์ผล

หากจะค้นหาโรงเรียนที่ประยุกต์การเรียนการสอนแบบบูรณาการอย่างแท้จริง โรงเรียนสัตยาไสคือคำตอบที่เด่นชัด เพราะที่นั่นเน้นตั้งแต่ครูผู้สอนทุกคน ต้องเข้าใจปรัชญาของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ที่ให้เด็กเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ที่นี้เชื่อว่า สมาธิคือหัวใจสำคัญของการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของเด็ก เด็กที่นี้จึงต้องตื่นตั้งแต่ตีสี่ครึ่ง เพื่อมาพร้อมสวดมนต์ไหว้พระและทำสมาธิกันในตอนตีห้าของทุกวัน และในแต่ละวิชาที่สอนจะต้องมีการทำสมาธิก่อนเข้าสู่บทเรียนประมาณ 5 นาทีทุกครั้งไป

ด้วยผลของการทำสมาธิอย่างต่อเนื่อง ผลที่เห็นชัดที่สุดก็คือเด็กที่นี้ จะอ่อนโยน สงบ สุขภาพ และเป็นระเบียบเรียบร้อย เพียงเสียงประกาศจากรุ่นพี่ไม่กี่คำ ก็ทำให้เด็กทั้งโรงเรียนเงียบเสียงคุยได้ในเวลาอันรวดเร็ว น่าสังเกตว่าเปอร์เซ็นต์การโดดเรียนของเด็กที่นี้เป็นศูนย์

“

โรงเรียนสัตยาไส
ในอำเภอประจวบ
ขณะนี้แพร่กระจายไปทั่ว
57 โรงเรียน
ใน 53 ประเทศ
หล่ะควบคุมมาตรฐาน
การเรียนการสอนโดย
ระยบ SAI 2000

”

เคล็ดลับความสำเร็จ

เท่าที่ประมวลผลจากการศึกษาดูงานที่โรงเรียนแห่งนี้ มีหลายเรื่องที่น่าสังเกต เช่น การจัดอาหารมังสวิรัตให้เด็กกินทั้ง 3 มื้อ นอกจากจะสุขภาพดีแล้ว เด็กที่นี่จะไม่ติดน้ำอัดลม ไม่ติดขนมหวาน (ดร. อาจองบอกว่าสัตว์ร้ายในป่าไม่เคยขบกัดเด็กๆ ที่นี่เพราะทานมังสวิรัตจะไม่มีการกลัวสัตว์ติดตัว)

การที่อยู่ท่ามกลางธรรมชาติและมีการออกกำลังกายให้เล่นตลอด ทำให้เด็กไม่ติดเกมส์และอินเทอร์เน็ตแต่ทุกคนก็ใช้งานอินเทอร์เน็ตได้

พ่อแม่หลายคน ใช้โรงเรียนนี้เป็นที่ตัดสินใจเลือกของลูกๆ จากเกรและเฮี้ยว กลายเป็นเด็กที่รักเรียนได้อย่างไม่น่าเชื่อ

ระเบียบวินัยแบบโรงเรียนประจำ ทำให้เด็กที่นี่รู้จักการช่วยเหลือตัวเอง การรวมกลุ่ม การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และการทำกิจกรรมสาธารณะ

ครูต่างชาติและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ทำให้เด็กมัธยมที่มีพุดภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้การได้ ทั้งที่ไม่ใช่โรงเรียนสองภาษา

นี่คือส่วนหนึ่งจากที่เห็นและเป็นอยู่จริงๆ ในโรงเรียนสัตยาไส ที่ซึ่งผู้มาเยี่ยมชมแทบทุกรายอยากส่งลูกหลานตัวเองไปเรียนที่นี่จริงๆ

เสียงจากเด็กๆ สัตยาไส

“เรียนที่นี่ เรียนแล้วสนุก น่าอยู่ ครูดี เพื่อนเยอะ มีกิจกรรมให้ทำเยอะ ผมเล่นกีฬาสนุกๆ เพราะชอบแล้วเพื่อนก็เยอะดี”
อ.ศ. อรชุน จรรย์ อายุ 12 ปี ชั้น ม.1

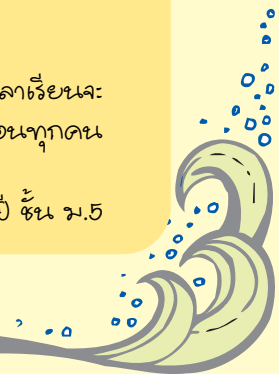
“คุณครูทุกท่านจะให้ความเป็นกันเอง เป็นเพื่อนเป็นน้อง เป็นแม่ คอยดูแลเอาใจใส่ตลอด 24 ชม. และคอยติวให้ทันนอกเวลาเรียน ถ้าเราไม่เข้าใจในบทเรียนต่างๆ จนทำให้เราเข้าใจและทันเพื่อน”
น.ส. วิภาวี วรต์อยู่ในธรรม อายุ 16 ปี ชั้น ม.5

“ตอนเรียนที่เก่าผมได้เกรด 3 กว่าๆ พอเรียนที่นี่เขาอบรมเกรดลดลด ให้อาใจเพื่อนดี ช่วยกันติว ครูก็ดีท่านจะสอนให้ทันนอกเวลา จนเขาอบรมต่อ มาผมก็ได้เกรด 3 กว่าแล้วครับ”
นายเทพนส์สิทธิ์ จิระพันธ์ อายุ 16 ปี ชั้น ม.5

“ชอบที่นี่เพราะสถานที่ร่มรื่น ได้ภาษาอังกฤษด้วย เพราะเวลาเรียนจะได้เรียนทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษควบคู่กันไป และเพื่อนทุกคนก็รักกันมาก”
นายรัฐภูมิ สากา อายุ 16 ปี ชั้น ม.5

ว. วชิรเพ็ญ

จาก “ธรรมะติดปีก”

สู่ “ประวัติพระพุทธเจ้า”

พระนักเขียนที่ขึ้นหิ้งในฐานะผู้สื่อธรรมะจากยายามให้ เป็นขนมหวานมีน้อยนัก ในจำนวนน้อยนั้นชื่อหนึ่งที่ผู้อ่าน ต้องเคยได้ยินก็คือ ว. วชิรเพ็ญ แห่งวัดเบญจมบพิตร ผู้แกะรอยพระดีมาเรียงร้อยกลายเป็นหนังสือยอดฮิต “ธรรมะติดปีก” และกลายเป็นละครน้ำดีที่ได้ทั้งเงินและ กล่องของช่อง 3

ท่าน ว. วชิรเพ็ญ วัย 33 ปี เป็นคนเชียงใหม่ จังหวัด เชียงราย เมื่อเรียนจบประถมศึกษาที่บรรพชา บรรพชา แล้วก็เรียนพระปริยัติธรรม จนมาสำเร็จเปรียญธรรม 9 ประโยคในปีพุทธศักราช 2543 ปีเดียวกันนี้สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิตจาก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชอีกสาขาหนึ่ง สองปีต่อมา จบพุทธศาสตรมหาบัณฑิต จากนั้นก็กลับไปเป็นอาจารย์สอน นักศึกษาระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย จนถึงบัดนี้กว่า 20 ปีได้ร่วมกาสาวพัตร์งาน หลักๆ ที่ทำก็คือการเขียนบทความธรรมะให้กับหนังสือพิมพ์ รายวัน รายสัปดาห์และรายเดือนนับสิบฉบับ และงานใหญ่ ที่จับมา 3 ปีกว่าแล้วก็คือภาพยนตร์การ์ตูนธรรมะฟอร์มยักษ์ระดับฮอลลีวูดเรื่อง “ประวัติพระพุทธเจ้า” ที่จะออก ฉายทั่วโลกในปลายปีหน้า

ธรรมะติดปีกที่ท่านเขียนกับละครต่างกันไหมครับ

อาตมาชอบเขียนในลักษณะของบทความความเป็นตอนๆ ส่วนที่ไปสร้างเป็นละครก็มีการสร้างตัวละครให้มีความ น่าสนใจ คือเพิ่มตัวบุคคลเข้ามา แต่ตัวแกนของเรื่องยัง ยึดตามหนังสือทุกอย่าง แต่ธรรมะติดปีกภาค 1 เป็นธรรมะ ติดปีกที่ทำจากหนังสือจริงๆ แต่ภาค 2 เป็นการประยุกต์ โดยผู้จัด แต่ในส่วนของภาคที่ 1 อาตมาลงไปดูแลในเรื่อง รายละเอียดค่อนข้างมาก ขอตรวจหมด ก็จะดูแลอย่าง ใกล้ชิดถือว่าเป็นการเอาธรรมะไปไว้ในสื่อซึ่งเป็นสื่อมหาชน

เป็นครั้งแรกที่มีการเอาบทความธรรมะไปทำเป็นละคร

ถือว่าเป็นครั้งแรกๆ เลย และก็ในช่วงที่ไม่มีใครกล้า ให้ธรรมะไปโผล่ด้วยเพราะเป็นช่วงไพร่หมื่น ปกติจะ แข่งขันละครกันน่าดู แต่เมื่อไทยทีวีสีช่อง 3 กล้าเสี่ยง ก็ปรากฏว่าเป็นการเสี่ยงที่คุ้มมาก เพราะว่าเมื่อละครชุดนี้ จบก็ได้รับรางวัลถึง 11 สถาบัน แม้แต่องค์กรศาสนา คริสต์ก็ถวายมารางวัลหนึ่ง ในฐานะสื่อมวลชนที่ทำงาน ด้านจริยธรรมดีเด่น อย่างนี้ก็สะท้อนว่าถ้าเราเผยแพร่ ธรรมะผ่านสื่ออย่างมีประสิทธิภาพก็ไม่ต้องห่วงว่าจะไม่มี ผู้รับ ปัญหาของเราคือเราจะทำอะไรให้ผลผลิตสื่อที่ มีคุณภาพได้ เพราะว่าเท่าที่วิจัยดู ก็ยังมีผู้เรียกร้องให้ทำ ละครเช่นนั้นอยู่เสมอ ตัวอาตมาเองก็ยังคงคิดจะทำอยู่

“เมื่อละครชุดนี้จบก็ได้รับรางวัลถึง 11 สถาบัน แม้แต่องค์กรศาสนาคริสต์ก็ถวายมารางวัลหนึ่ง ในฐานะสื่อมวลชนที่ทำงานด้านจริยธรรมดีเด่น อย่างนี้ก็สะท้อนว่าถ้าเราเผยแพร่ธรรมะผ่านสื่อ อย่างมีประสิทธิภาพก็ไม่ต้องห่วงว่าจะไม่มีผู้รับ

โดยตัดแปลงจากบทความที่ท่านเขียนหรือแปลครับ

อยากจะทำเรื่อง กรรมออนไลน์ อยู่ในระหว่างพัฒนา บทประพันธ์ให้ร่วมสมัย และต่อไปก็คงจะได้เป็นละคร ทางโทรทัศน์เหมือนเดิม คือเคยทำไว้หมดแล้วแต่ก็ต้อง ปรับให้เป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน เพราะกรรมในยุคตึกดำบรรพ์ มันสื่อไม่ได้กับคนร่วมสมัยแล้ว

กลุ่มเป้าหมายท่านจะเป็นไปที่เด็กเยาวชน

คือตอนนี้ประสบความสำเร็จมากในกลุ่มเด็ก ตอนนี้สังคมไทยเรียกร้องเรื่องจริยธรรมสูงมาก แต่ทำยังไงให้คนเห็นเป็นเรื่องใกล้ตัว ขณะเดียวกันก็ไม่ล้ำสมัย จึงคิดบทประพันธ์ให้ออกมาเป็นลักษณะกรรมออนไลน์ ส่วนใครจะเป็นผู้ผลิตก็ต้องดูที่ 1. ให้ความเราดีพอไหม 2. ผลิตผลงานคุณภาพหรือเปล่า และ 3. มีเจตนารมณ์ที่จะผลิตสื่อสีขาวให้กับสังคมไทยของเราจริงหรือเปล่า ถ้าเข้าหลักเกณฑ์นี้ก็ยินดี

ทราบว่าท่านกำลังทำเรื่อง “ประวัติพระพุทธเจ้า”

เป็นอีกก้าวหนึ่งที่อาตมากำลังทำคือกำลังสร้างภาพยนตร์ การตูนพุทธประวัติฉบับโลกที่ใช้ทีมงานคนไทยในวอลท์ดิสนีย์ทั้งหมดเลย และจะแปลถึง 5 ภาษา คือภาษาไทย อังกฤษ ฝรั่งเศส จีน ญี่ปุ่น และเผยแพร่ไปทั่วโลก และก็จะนำตุลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 ด้วย โดยมีอาตมาเป็นประธานกลุ่ม มี ดร. สุเมธ ตันติเวชกุล เป็นประธานที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

ใช้สตูดิโอที่โชนผลิตครับ

ในเมืองไทยเราเนี่ยแหละ ในแง่การผลิต 90 เปอร์เซ็นต์ผลิตที่นี่ แต่ในแง่การตลาดต้องไปที่อเมริกา ตอนนี้เราทำกันมา 3 ปีและค่อยๆ ทยอยให้เข้าไป

อันนี้คือโปรเจกต์ใหญ่สุดที่ท่านทำอยู่

ก็ใหญ่สุด เพราะว่าตั้ง 108 ล้านบาท นี่ยังไม่รวมไปรเจกต์ที่เราจะทำประชาสัมพันธ์เมื่อออกฉาย

ท่านได้ทุนมาจากไหนครับ

จากผู้จูงรักภักดีในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ช่วยกันเสียสละคนละนิดคนละหน่อย ก็เป็นเรื่องปาฏิหาริย์มากที่พอเราบอกว่าเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระเจ้าอยู่หัว เพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนาคนบางคนแค่นี้ยินดีเอาตมาให้สัมภาษณ์ก็โทรมาบริจาค อยู่ที่ไหนก็ไม่รู้ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลยแต่เค้าบอกว่า เพื่อการทำสิ่งดีๆ ให้กับสังคมไทย

เค้ายินดีทำร่วมกัน อันนี้อาตมาเชื่อว่าเป็นพุทธบารมีขณะเดียวกันก็เป็นพระบรมเดชานุภาพของพระองค์ท่านที่ทำให้เห็นว่าทุกอย่างที่สืบเนื่องกับพระองค์สุดท้ายมันจะกลับไปเป็นประโยชน์กับประชาชน

ท่านคงต้องเหนื่อยมากเลยนะครับ

เหนื่อยแต่ก็มีความสุขเพราะงานชิ้นนี้ทำให้อาตมาได้อ่านพุทธประวัติทุกฉบับที่มีการเขียนขึ้นมาทั้งในเอเชียและในโลก แล้วอาตมาก็มีแนวคิดจะทำพุทธประวัติฉบับสามัญชน เราจะได้อ่านพุทธประวัติฉบับที่พระพุทธเจ้ามีตัวตนจริงๆ อยู่ในประวัติศาสตร์ อาตมาได้ค้นพบหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เยอะแยะมากมายที่พุทธประวัติที่เราไม่พูดถึงหรือไม่ตรงกัน อาตมาจึงคิดว่าเราจะเขียนพุทธประวัติที่ไม่เน้นปาฏิหาริย์ แต่เน้น

ที่ศึกษากันจริงๆ ที่มีหลักฐานทางโบราณคดี

ในเมืองไทยเราเข้าไปไม่ถึงพระพุทธเจ้าเพราะเรามองพระองค์เป็นผู้วิเศษ คนไม่อยากปฏิบัติตามเพราะมองว่ามันเหลือวิสัย แต่เมื่อเรามองในแง่ประวัติศาสตร์เหมือนที่เรามองในหลวง ในหลวงเป็นมนุษย์แต่ว่าทรงศีลทรงธรรม ในเมื่อพระองค์ท่านทำได้เราต้องทำได้ มีความเชื่อมโยงมีเลือดมีเนื้อเหมือนกัน

ท่านคิดว่าการพัฒนาสื่อในปัจจุบันควรเป็นไปในแนวทางไหน ยังไงครับ

สื่อทุกวันนี้อยู่ในมือกลุ่มทุนอบายมุข เพราะฉะนั้นถ้าคนอยากทำงานสื่อสีขาวเพื่อเยาวชนและสังคมไทยจะแทรกตัวเข้าไปทำได้ยากมากถ้าไม่มีรากฐานที่เค้ายอมรับจริงๆ สื่อสีขาวของเราแทบไม่มีในสื่อสาธารณะ เช่น โทรทัศน์เลย แม้แต่หนังสือพิมพ์ที่เค้าเรียกว่าหน้าศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม เค้าให้มา 1 หน้าเอาเข้าจริงพระเครื่องกินไป 90 เปอร์เซ็นต์ เนื้อหาธรรมะมีแค่ฝ่ามือเดียวเท่านั้นเอง แต่ว่าสื่อนี้มีพลังมากถ้าเราก้าวไปทำสื่อสีขาวได้จะมีประโยชน์ต่อสังคมไทยมาก

อาตมาว่าสื่อของเราส่วนมากถูกใช้ไปในทางมอมเมา สื่อมวลชนชื่อเต็มก็คือสื่อสารมวลชน หมายความว่าต้อง

สื่อสิ่งที่เป็นแก่นสารให้ถึงมวลชน แต่ทุกวันนี้มันเป็นสื่อมอมชน เอาง่ายๆ ว่าเด็กของเราทุกวันนี้ไม่ยอมตีม้าเปลาแล้วเพราะว่าไม่อินเทรนด์ อยากจะตีหมาเขียว ตีม้ไก่ ตีม้เป็ดที่ดูแล้วมันเท่ ค่านิยมของเราโดนโฆษณาผ่านสื่อหล่อหลอมให้เห็นผิดทาง อาตมาเห็นว่าเรื่องสื่อสีขาวต้องเร่งรื้อฟื้นเร่งทำกันขนานใหญ่มีเช่นนั้นแล้ว เครื่องไม้เครื่องมือหรือสื่อที่มีอยู่ทั้งหมดจะถูกใช้ไปเพื่อมอมเมาเด็กและเยาวชนของเรา

แล้วเราจะรื้อฟื้นยังไงครับ

อาตมาว่าเราต้องช่วยกันทุกภาคทุกส่วน ทั้งพระภิกษุสงฆ์ ทั้งองค์กรเอกชน ทั้งปัญญาชนสาธารณะต่างๆ จะต้องช่วยกันกระตุ้น อาตมาไม่ค่อยคาดหวังกับรัฐบาลเท่าไร เพราะผู้ที่ทำสื่อมอมชนทั้งหลายส่วนมากจะเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในรัฐบาล พูดง่ายๆ ว่าเป็นกลุ่มทุนเสียเอง เพราะฉะนั้นถ้าเราไปหวังกับรัฐบาลโอกาสที่จะพลิกฟื้นสื่อมีน้อยมาก เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ช่วยกันไม่ร่วมมือกันสังคมไทยเราก็จะวิกฤติเหมือนเคยวิกฤติกันมา

เยาวชนจะหลุดพ้นในสิ่งที่มอมเมาเขาได้อย่างไรครับ

ก็ต้องอาศัยผู้ใหญ่ใจดีที่มีสติ ผู้ใหญ่ใจดีแต่ไม่มีสติก็ชวนให้เด็กโง่ได้ เช่นบอกว่าอย่าพนันบอลนะแต่ส่ง sms เข้ามาได้มันต่างกันตรงไหน ถ้าเราใจดีอย่างมีสติสิ่งที่เราจะชวนเด็กทำนั้นมันมีคุณค่าพอไหม ไม่ใช่เอะอะอะไรก็ชวนแต่เขียนเรียงความ ชวนกล่าวสุนทรพจน์ ในการทำความดีนี้จะต้องไม่ลืมว่าต้องมีสติ ต้องอาศัยผู้ใหญ่ใจดีช่วยกันคิดช่วยกันทำช่วยกันกระตุ้นช่วยกันกระตุ้น ถึงแม้เสียงจะไม่ดังแต่ถ้าทำอย่างต่อเนื่องชักรวันต้องมีคนเห็น เหมือนในหลวงทรงฉลองพระองค์บ้างตัว 20 ปี กว่าคนจะรู้จักเห็นก็มาถึงปีนี้ พอคนรู้จักเห็นก็เกิดแรงบันดาลใจให้คนเปลี่ยนแปลงตัวเอง เพราะฉะนั้นการทำความดีต้องใช้เวลาด้วยอดทนและรอคอยเป็น

มีเรื่องอะไรที่ก่นอกกะไรทำเพื่อเด็ก?

ใจของอาตมาภาพอยากให้มีการเรียนการสอนเรื่องการใช้สื่อเป็นหลักสูตรหนึ่งในโรงเรียน การกินการอยู่ การบริโภคอย่างมีสติ สิ่งเหล่านี้อยากให้มีในหลักสูตรทั้งหมดแม้แต่พระราชดำรัส พระเจ้าอยู่หัวแต่ละองค์ๆ ที่สำคัญๆ อาตมาอยากให้แยกออกมาเป็นวิชาหนึ่งเรียกว่า **วิชาพระบรมราโชวาท** ให้เด็กได้เรียนกันเหมือนที่เราเคยเรียนวิชาศีลธรรมเมื่อก่อน และ**วิชาการใช้ชีวิตที่มีสติ** คุณจะกินยังไง จะตีม้ยังไง จะดูยังไง จะฟังยังไง จะใช้เงินยังไง วิชาเหล่านี้ต้องสอนให้หมด ทุกวันนี้เราสอนแต่วิชาชีพอสอนแต่ให้เด็กทำมาหากิน แต่วิธีจะทำยังไงไม่ให้น้ำตาไหลเวลาอกหัก จะใช้เงินยังไงให้คุ้มกับหยาดเหงื่อแรงงานของพ่อแม่ วิชาอย่างนี้เราไม่ได้สอนในโรงเรียน

พูดตรงๆ เด็กๆทุกวันนี้ถูกให้การศึกษาก็จะจบมา
มาหาประโยชน์ไม่ใช้มาสร้างประโยชน์ หาประโยชน์
คือเอาเข้าตัวอย่างเดียว สร้างประโยชน์คือสังคม
ก็ได้ด้วยตัวเองก็ได้ด้วย

อย่างพระบรมราโชวาทเรื่องการใช้จ่ายเงิน แม้แต่พระที่นั่งองค์ใหม่สถิตยมโหฬารสร้างไปหยุดไปเพราะในหลวงท่านไม่อยากจะใช้เงินของประชาชน จนรัฐบาลต้องทุ้มงบประมาณและรีบสร้างให้เสร็จทันพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี แล้วก็เรื่องแม่ ในหลวงทรงเสด็จไปกินข้าวกับแม่ป้อนข้าวป้อนน้ำดูแลแม่อาทิตย์ละ 5 วัน แล้วเด็กไทยให้เวลากับพ่อแม่แค่ไหน เมื่อเด็กได้เรียนรู้สิ่งเหล่านี้ก็จะได้เกิดแรงบันดาลใจ เต็มโตมามีสมองที่เชื่อมโยงกับหัวใจ

พูดตรงๆ เด็กๆทุกวันนี้ถูกให้การศึกษาเพื่อที่จะจบมาหาประโยชน์ไม่ใช่มาสร้างประโยชน์ หาประโยชน์คือเอาเข้าตัวอย่างเดียว สร้างประโยชน์คือสังคมก็ได้ด้วยตัวเองก็ได้ด้วย

ในหลวงท่านใช้คำลึกซึ้งมาก **“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”** เพื่อประโยชน์สุขนั้นไม่ได้เพื่อผลประโยชน์ ประโยชน์สุขคือ Benefit ผลประโยชน์คือ Profit หรือผลกำไร แค่นี้มันก็ต่างกันแล้ว คุณเอาไปให้เด็กเรียนสิว่าทำยังไงจะเป็นคนที่มั่งคั่งดีศรีอย่างพระองค์ท่าน

รวมใจ เพื่อ ในหลวง

เท่าความ

หลังจากคุณยายใช้โปรแกรมเอ็มเอสเอ็นคุยกับหลานสาวสุดรัก ที่เรียนต่อปริญญาโทอยู่ที่สหรัฐอเมริกา ก็ทำให้คุณยายคลายเหงาเพราะจากหลานสาวได้บ้าง เพราะเมื่อไรที่คิดถึงก็ต่อเน็ตคุยกะหลานได้ตั้งใจ ตอนนี้นุ้ยคุณยายก็กลายเป็นนักแช็ตวัยดึก ที่ใช้การแช็ตถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยไปสู่โลกไซเบอร์อย่างน่ารัก

เชิญคุณฯ ติดตามการแช็ตของยายหลานคู่นี้ตอนต่อไปได้ ณ บัดนี้

😊หนูแหม่ม : สวัสดีค่ะคุณยาย หายจ้อยเลยนะคะ หนูเข้าเน็ตรอคุณยายตั้งหลายวัน คุณยายหายไปไหนมาคะ

👩ยาย : หนูไม่รู้เหอว่าเดือนนี้เป็นเดือนแห่งการเฉลิมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปีของในหลวงของเราไงละ ยายก็ต้องไปร่วมชื่นชมพระบารมีกันบ้างซิจะ ถ้าหนูอยู่เมืองไทยก็คงจะได้ตะลอนๆ ไปกะยายจนชุ่มชื่นใจเขียวละ

😊หนูแหม่ม : เจ้าคะ หนูทราบแล้วคนไทยที่นี่ก็ตื่นเต้นกันไม่น้อยเขียวคะว่าแต่คุณยายเล่าเรื่องที่เมืองไทยดีกว่าหนูเห็นแต่ภาพข่าวไปทีไหนก็มีแต่คนใส่เสื้อเหลืองเต็มไปหมด ดูคึกคักดีจังนะคะ

👩ยาย : ที่แรกที่ยายไปกะเพื่อนๆ ยายที่เกษียณด้วยกันก็ต้องเป็นที่อิมแพ็คเมืองทองธานี เขาจัดนิทรรศการเทิดพระเกียรติกันยิ่งใหญ่เต็มพื้นที่ ยายเดินกันถึง 2 วันเต็มๆ เหนื่อยก็เหนื่อยนะ แต่มันปลื้มใจยังงั้นบอกไม่ถูกกำหนดเดิมจะจัด 10 วัน ก็ต้องขยายออกไปอีก 1 สัปดาห์เต็มๆ เพราะคนเยอะจริงๆ แต่ก็ไม่เห็นมีใครบ่น ได้ดูภาพเก่าๆ

และพระราชกรณียกิจของพระองค์ท่านบอกได้คำเดียวว่าไปดูแล้วอดหัวใจพองโตไม่ได้ที่เราเป็นในหลวงที่ประเสริฐเช่นนี้

😊หนูแหม่ม : เสียตายจังนะคะ แล้วนี้หนูจะได้มีโอกาสดูอีกไหมคะ

👩ยาย : เห็นคณะกรรมกรจัดงานจะนำนิทรรศการบางส่วนไปเปิดแสดงถาวรที่พิพิธภัณฑ์เกษตรแห่งชาติแถวใกล้ๆ นวนคร ถ้าหนูกลับเมืองไทยเราไปดูกันอีกทีก็ดีนะ

😊หนูแหม่ม : ขอบคุณคะ แต่หนูว่าคุณยายคงไม่ได้ไปดูในหลวงเสด็จออกสิหัตถ์ขจรแน่ๆ เลย เพราะเห็นคนไปมิดฟ้ามัวดินเป็นล้านคนใช้ไหมคะ

👩ยาย : ใครว่าละ ยายนะไปแต่เข้ามิดเลยแหละ แต่ก็ยังไม่ทันพวกจากต่างจังหวัดนะ เขามารกันตั้งแต่หัวค่ำของวันที่ 8 มิถุนายน ยายไปได้แค่ขยชอบหลานพระรูป แม้ว่าจะไม่มีโอกาสได้เห็นพระองค์ท่านด้วยตา เพียงได้ดูจากโปรเจ็คเตอร์ขนาดใหญ่ แต่ทุกคนก็รู้สึกเหมือนกันว่าการได้มาร่วมถวายพระพรในหลวงของเราเป็นสิ่งที่ เป็นมงคล

สูงสุดในชีวิตแล้ว ยายยังอดน้ำตาไหลไม่ได้เลย ตอนที่ทุกคนเปล่งเสียงทรงพระเจริญพร้อมกันทั้งหมดนับล้านคน ถ้าหนูอยู่ในบรรยากาศวันนั้น หนูจะเข้าใจ

😊หนูแหม่ม : โห คุณยายของหนูนี่ใจเด็ดจริงๆ ถ้าหนูไปด้วยเจอคนเยอะขนาดนั้นคงถอดใจไปแล้วละคะ

👩ยาย : ยายเชื่อว่าหนูคงไม่ถอดใจหรอก ถ้าหนูอยู่ในเหตุการณ์วันนั้นเพราะแม้จะร้อนแดดเพียงใด แต่ทุกคนก็ช่วยเหลือกันอย่างดี ช่วยกันพัด แบ่งน้ำดื่ม ช่วยกางร่ม อย่างสงบ แล้วคนที่ไปถวายพระพรก็มีทุกเพศทุกวัย ตั้งแต่แบเบาะจนสูงอายุมากๆ นั่งรถเข็นยังมีมาเลย ไปทีไหนก็เห็นเสื้อเหลืองละลานตาไปหมด คงไม่มีทีไหนในโลกอีกแล้วละหนู ที่การชุมนุมคนเป็นล้าน จะสงบเรียบร้อยได้ขนาดนี้ โดยไม่ต้องมีผู้นำชุมนุม ทุกคนเฝ้าชมพระบารมีผ่านจอโปรเจ็คเตอร์ที่ตั้งเรียงรายกันตลอดถนนราชดำเนินนอกกันอย่างสงบจริงๆ

😊หนูแหม่ม : เสียตายจังนะคะ แล้วคุณยายได้ชมการเท่เร็วด้วยไหมคะ

“

สิ่งที่พระองค์ท่านทรงปฏิบัติเป็นตัวอย่างมากมาย
เราไม่ค่อยทำกันเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกินข้าวกล้อง
เรื่องการประหยัด โดยเฉพาะความพอเพียง ถ้าทุกคนปฏิบัติตามได้ด้วย
ยายเชื่อว่าพระองค์ท่านจะมีความสุขมากๆ เลย

”

ยาย : จะพลาดได้ไงจ๊ะ ขบวนเรือ
พระราชพิธีคราวนี้แม้ในหลวงจะไม่ได้
เสด็จมาด้วย แต่ก็ถือว่าเป็นขบวนเรือ
พระราชพิธีที่ครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุด
และทราบว่านี่เป็นเพียงชาติเดียวในโลกที่
มีพิธีเห่เรือที่ยิ่งใหญ่ แบบนี้หลงเหลืออยู่

หนูแหม่ม : คุณยายแทรกผู้คนไปได้
ไงคะ

ยาย : โชคดีที่ยายมีเพื่อนคนหนึ่ง
ที่เขามีบ้านอยู่ริมน้ำเจ้าพระยาช่วงที่
ขบวนเรือผ่านพอดี ไม่งั้นก็คงแทรก
ผู้คนไม่ไหวเหมือนกันแหละจ๊ะ ในช่วง
เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงที่ขบวนเรือ
วิ่งผ่านได้เห็นเรือทั้งขบวน ก็ยิ่งใหญ่สุด
พรรณาแล้วละ มีเรือสำคัญ ๆ ครบทุกลำ
เลย ตั้งแต่เรืออันทันตราครุฑที่นำเกรงขาม
เรือสุพรรณหงส์ที่อ่อนช้อยงดงามยิ่ง
เรือเนกชาติกุชค์ และเรือนารายณ์ทรง
สุบรรณที่เป็นลำล่าสุด ที่ต่อในรัชกาล
ปัจจุบันก็มาร่วมด้วย ตอนที่เรือผ่านหน้า
ไปพร้อมเสียงเห่และเสียงร้องรับสดๆ ก้อง
ลำนํ้า ฟังแล้ว ยายนี่ขลุ่ยเลยละหนูเอ๊ย

หนูแหม่ม : หนูก็ได้เห็นในทีวีที่เขา
ถ่ายทอดข้ามทวีปเหมือนกันค่ะได้เห็น
รายละเอียดชัดเจน แต่ความรู้สึก อิมเมจ
คงสู้คุณยายไม่ได้หรอกค่ะ แต่แค่นั้นหนู
ก็คุยอวดเพื่อนๆ ต่างชาติไปได้หลายวัน
เชียวละคะ เพื่อนบางคนที่อยู่ด้วยกัน
ยังบอกว่าอยากจะมาเที่ยวเมืองไทยด้วย
เวลาหนูกลับมาเยี่ยมบ้านเลยคะ

ยาย : แล้วที่นำภาคภูมิใจอีกเรื่องก็
คือตอนที่ในหลวงของเราทรงต้อนรับ
กษัตริย์ต่างชาติอีก 25 ประเทศ จาก
ทั่วโลก นับเป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยปรากฏ
มาก่อนเลยนะที่กษัตริย์จากทั่วโลกจะมาร
รวมตัวกันได้มากขนาดนี้

หนูแหม่ม : ค่ะ หนูก็รู้สึกยังงั้น เพราะ
จากทั่วโลกที่มีระบกกษัตริย์ 29 ประเทศ
มาได้ถึง 25 ประเทศรวมกับของเราก็
เป็น 26 ประเทศ ภาพที่ถ่ายที่พระที่นั่ง
อนันตสมาคม ที่รวมพระราชอาคันตุกะ
ทุกพระองค์ เป็นภาพที่หนูภูมิใจจริงๆนะคะ
คนทางนี้ เมื่อได้เห็นภาพก็ยังตื่นเต้นเลย
ว่าเมืองไทยของยูมีอะไรแบบนี้ด้วยเธอ

นับว่าเป็นการเผยแพร่พระเกียรติคุณ
ที่กว้างขวางและได้ผลทั่วโลกเลยนะคะ

ยาย : ในเมืองไทยเองก็กลายเป็น
กระแสจรรงักถัดไปแล้วนะหนู มีของที่
ระลึกออกวางขายทุกหัวระแหง เสื้อ
เหลืองนี้ขาดตลาดอยู่พักหนึ่ง พอออก
มาใหม่คราวนี้มีเต็มไปหมด ราคาที่สูงถึง
4-500 บาท คนก็ยังซื้อกัน ภาพในพระ
ราชพิธีทุกข้อตุมุมอัดขายกันเต็มไป
หมด หนังสือพิมพ์หลายฉบับก็ตีพิมพ์
ฉบับพิเศษเป็นภาพสีรวมพระราชกรณียกิจ
ขายกันราคาแพงๆ ก็มีคนซื้อ จนยาย
รู้สึกว่ามันซักจะเฟือๆ แล้วละ

หนูแหม่ม : แหม คุณยายคะ นี่ขึ้น
ก็รีบตักยังงี้แหละคะ คุณยายอย่าลื
มซื้อเก็บไว้ให้หนูดูบ้างนะคะ

ยาย : ไม่ต้องห่วงหรอกจ๊ะ ยายก็ซื้อ
ไว้บ้าง แต่ที่ยายห่วงก็คือส่วนใหญ่พวก
เราจะจงรักภักดีแต่เปลืองนอก สิ่ง
ที่พระองค์ท่านทรงปฏิบัติเป็นตัวอย่าง
มากมาย เราไม่ค่อยทำกันเลย ไม่ว่าจะ
เป็นเรื่องกินข้าวกล้อง เรื่องการประหยัด
โดยเฉพาะความพอเพียง ถ้าทุกคน
ปฏิบัติตามได้ด้วย ยายเชื่อว่าพระองค์
ท่านจะมีความสุขมากๆ เลย ยายฝาก
หนูด้วยนะ วันนีเพื่อแค่นี้ก่อนละกัน ยาย
จะรีบไปดูซื้อธนบัตรเฉลิมพระเกียรติด้วย

หนูแหม่ม : ค่ะขอบคุณคุณยาย
ล่วงหน้าสำหรับของฝากนะคะ หนูรัก
คุณยายคะ

พื้นที่นี้กองบก. วารสาร “คุณธรรม” หวังให้เป็นที่รวมของกิจกรรมดี ๆ จากทุกสารทิศ หากสมาชิกเครือข่าย หรือ กลุ่มกิจกรรมใดที่มีแผนงาน กิจกรรม งานสัมมนา ออกค่าย การประชุม หรืองานพิเศษอะไรก็ตาม ที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อเพื่อน ๆ ในแวดวงเดียวกัน กองบก. ยินดีเป็นตัวกลางเผยแพร่ให้ด้วยความเต็มใจ เพียงแต่ขอให้เป็นการ แจ้งข่าวกิจกรรมที่จัดล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 1 เดือน เพื่อไม่ให้ข่าวล้าสมัยอันเนื่องมาจากกระบวนการพิมพ์ ขอคุณครับ

ชื่องาน/รายการ	สถานที่จัด	วันที่
รายการ “โลกใบจิ๋ว”	ออกอากาศทางช่อง 11	จ. 17.00-17.30
รายการ “วิถีธรรม”	ออกอากาศทางช่อง ITV	ส. 05.30-06.00
รายการ “พลังนักศึกษา”	ออกอากาศทางช่อง 5	จ.-ศ. ก่อนข่าวภาคค่ำ
รายการ “คุยข่าวกับพระพยอม”	ออกอากาศทางช่อง 5	ศ. 05.55-06.00
รายการ “ดอกไม้บาน สื่อสารความดี”	ออกอากาศทางช่อง 3 (สารคดี 3 นาที)	ศ. 11.10-11.40
รายการ “ธรรมะคิดส์”	ออกอากาศทางช่อง 5	ส-อา 06.55-07.00
รายการ “ใจเขาใจเรา” โดย ศ.นพ.ประสพ รัตนากร	สถานีวิทยุกระจาย แห่งประเทศไทยทุกสถานี	อา 7.50 น.
รายการ “ทุกข์ปัญหาชีวิต” โดยท่านจันทร์ แห่งสันติอโศก	สถานีวิทยุ AM 1287 สถานีวิทยุ AM 873 สถานีวิทยุ AM 576	จ-ศ. 08.30-10.00 จ-ศ. 10.00-11.00 จ-ศ. 15.30-16.30
บรรยายเชิงธรรมะประจำสัปดาห์ โดย วิทยากรผู้มีชื่อเสียง	ชมรมคนสู้ใจ ชั้น 11 ต้นสนทาวเวอร์ โทร.0 2658 6444	อ. 18.00-20.00
พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุขรุ่น 8 สำหรับสาธุชนทั่วไปอายุตั้งแต่ 15 ปี	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย-ศูนย์ 1 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	3-10 ก.ค. 49
หลักสูตร “วิปัสสนาเบื้องต้น”(อ.เรณู) ครั้งที่ 4 สำหรับผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนากับคุณแม่สิริมาแล้ว	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย-ศูนย์ 2 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	8-10 ก.ค. 49
ทำบุญตักบาตรวันอาสาฬหบูชา พุทธมณฑลและวัดต่างๆ ทั่วประเทศ	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย-ศูนย์ 2 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	10 ก.ค. 49
หลักสูตร “วิปัสสนา”(อ.เรณู) ครั้งที่ 3 สำหรับผู้เคยปฏิบัติวิปัสสนาคุณแม่สิริ 3 ครั้งขึ้นไป	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย-ศูนย์ 2 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	11-17 ก.ค. 49
พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุขรุ่น 9 สำหรับสาธุชนทั่วไปอายุตั้งแต่ 15 ปี	ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย-ศูนย์ 1 ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3	13-20 ก.ค. 49
หลักสูตรผู้นำ-สำหรับบุคคลทั่วไป (ท่านละ 3,000 บาท)	สถาบันฝึกอบรมผู้นำ ติดต่อคุณสมพงษ์ พิงเจริญจิตต์ 0 1853 5000 หรือ 0 2681 6068	20-23 ก.ค.49

สวัสดิ์ คุณผู้อ่านที่รัก

เป็นยังไงบ้างคะ สำหรับน้อง ๆ ที่กำลังเรียนอยู่ก็คงจะใกล้สอบกลางเทอมกันแล้ว ก็อย่ามัวแต่ดูบอลโลกจนเพลิน ลืมดูหนังสือกันนะคะ ช่วงนี้กระแสแรงจริง ๆ จนไม่มีอะไรด้านได้

แล้วน้อง ๆ มีเรื่องอะไรสนุก ๆ หรือกิจกรรมดี ๆ ที่โรงเรียน ก็เล่าสู่กันฟังได้นะ ใครเขียนมาเข้าทำในลงพิมพ์ น้อง ๆ ก็จะได้ของขวัญติดมือกลับบ้านกันแน่นอน

เอาละ เรามาสนุกกันด้วยคำถามง่าย ๆ จากเรื่องราวดี ๆ ที่เราอ่านกันมาแล้ว ได้เลยละ รางวัลในฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์กับทุกคนเช่นเคย ติดตามเองดีกว่า ถ้าบอกไปก่อนก็ไม่ตื่นเต้นนะซิคะ

1. หนังสือ “ประวัติพระพุทธเจ้า” เป็นหนังสือประเภทใด

- ก. สารคดีพุทธประวัติ
- ข. นิยายพุทธประวัติ
- ค. การตูนพุทธประวัติ

2. ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา ท่านมีชื่อเสียงด้านใด

- ก. ผู้ออกแบบระบบลงจอดยานไวกิง
- ข. ผู้แต่งดิ๊กชันนารี
- ค. เป็นสมาชิกสภาผู้แทน

3. ในสิงคโปร์มีคนนับถือศาสนาใด

- ก. 4 ศาสนา
- ข. 9 ศาสนา
- ค. 10 ศาสนา

เห็นไหมคะ ไม่ยากเลยใช่ไหม เพราะทุกคำตอบก็อยู่ในเนื้อหาของวารสารเล่มนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอย่ารอช้า นะคะ รีบเขียนคำตอบที่ถูกต้องในกรอบด้านล่าง กรอกชื่อที่อยู่ของคุณมาด้วย แล้วตัดใส่ซองติดแสตมป์ส่งมาที่ (ใครไม่อยากตัดหนังสือ ก็ใช้ถ่ายสำเนามาได้นะคะไม่ผิดกติกาแต่อย่างใด)

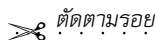
กอง บก.วารสาร “คุณธรรม”

32/152 ซอย 65 ถ.รามอินทรา ลาดพร้าว กทม. 10230

50 ท่านที่ตอบถูกและโชคดี จะได้รับของขวัญเก๋จากศูนย์คุณธรรม ที่ทุกท่านใช้ประโยชน์ได้อย่างแน่นอน หมดเขตส่งคำตอบในวันที่ 25 กรกฎาคม 2549 นี้ นะคะ

แล้วพบกันใหม่ ฉบับหน้า ค่ะ

เฉลยคำตอบฉบับมิถุนายน 2549 ข้อ 1 -ข. ข้อ 2 -ก. ข้อ 3 -ข.

ตัดตามรอย

สนุกกับศูนย์คุณธรรม ฉบับกรกฎาคม 2549

ชื่อผู้ตอบ..... นามสกุล.....

ที่อยู่.....

โทร..... อีเมล(ถ้ามี).....

ขอตอบว่า

ข้อ 1 คำตอบที่ถูกต้องคือ.....

ข้อ 2 คำตอบที่ถูกต้องคือ.....

ข้อ 3 คำตอบที่ถูกต้องคือ.....

น้องนิ่ม-พาริดา วิรุฬห์ผล

นักเขียนเยาวชนดีเด่นที่เก่งเกินวัย

รายงานตัวก่อนค่ะ:

ชื่อพาริดา วิรุฬห์ผล เรียนอยู่ที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตั้งแต่ประถม 1 ถึง ม. 6 ประมาณ ม. ปลาย รู้ตัวว่าชอบศิลปะก็จะชอบวาดรูป ตอนนั้นก็มีเพื่อนที่จะเข้าตกแต่งภายใน เลขชวนกันก็เอ็นท์ติดที่ศิลปากรตอนปี 2543 เข้ามาที่ภาควิชาตกแต่งภายในคณะมัณฑนศิลป์ แต่ว่าเรียนไปได้ 1 ปีพบว่าไม่ชอบมีข้อจำกัดเยอะ อยากทำอะไรที่ชอบมากกว่าและที่เกี่ยวกับศิลปะมากกว่าก็เลยย้ายภาคมาที่ภาควิชานิเทศศิลป์ ซึ่งมันจะเกี่ยวกับการทำหนัง ทำกราฟฟิคดีไซน์ แล้วก็ทำโฆษณา

ที่ว่าชอบวาดรูป มีแรงบันดาลใจจากใครคะ:

คือพอคิดว่าชอบงานเขียนภาพประกอบของคนๆ หนึ่ง เป็นนักวาดภาพประกอบญี่ปุ่นที่ตั้งมากเขาชื่อ โยชิทากะ อามาโนะ คนนี้จะเขียนภาพเก่ง เป็นภาพประกอบลายกิมโนคะ สวยมาก

เด็กวัยนั้นส่วนมากจะติดการ์ตูนญี่ปุ่นกับ

ก็มีบ้างค่ะ แต่จะชอบดูรูปพวกงานศิลปะมากกว่าเช่นงานของแวนโก๊ะคะ

ถ้าไปถึงชอบงานศิลปะพวกนี้ตั้งแต่เด็กๆ คะ

ถ้าจะพูดถึงจริงๆ มันเหมือนเหมือนสัญชาตญาณ คนที่เกิดมาเป็น Artist เขาเกิดมาเพื่อเขาจะเป็นอย่างนั้น เมื่อถึงเวลาเราจะรู้ตัวว่าเราชอบอย่างนั้นคือเห็นแล้วมันประทับใจ

แล้วเริ่มเขียนหนังสือเมื่อไร

ประมาณ ม. 2 ค่ะ ตอนนั้นก็เขียนนิทาน คือในห้องนี้ก็จะเขียน

นิทานต่อๆ กัน สมมติว่าเพื่อนเขียนนิทานสักเรื่องก็จะเขียนต่อๆ กัน ก็สนุกดี ก็เลยจับงานเขียน แล้วก็ชอบอ่านวรรณกรรมเยาวชนก็เลยลองเขียนชื่อเรื่องกล่องของเล่นคะ เป็นเรื่องของตุ๊กตาดาวหนึ่งแต่อันนี้เก็บไว้ไม่ได้ทำอะไร เก็บไว้อ่านเองที่บ้าน

เป็นการเดินทางของหน้ากากระเบื่องเคลื่อนที่แบบเดินทางไปเรื่อยๆ แล้วค่อยๆ ค้นพบความหมายของชีวิต คือเค้าคิดว่าตัวเค้าไม่มีประโยชน์คือเค้าเป็นกระเบื่อง ซึ่งมันจะตกแล้วก็แตกเค้าก็เดินทางไปขงติดตามว่าให้หลอมเค้าให้เป็นตาบให้เข้มแข็งให้เป็นเหล็ก แต่ขงติดตามบอกว่าไม่สามารถทำได้ เพราะว่าเค้าเป็นกระเบื่องมันเป็นธรรมชาติของเค้าที่เค้าเกิดมาเป็นอย่างนั้น ก็เลยบอกให้เค้ากลับบ้านไปที่แรกเค้าก็เสียใจแต่พอตอนหลังเค้ามารู้อีกทีว่าเค้าเป็นของเล่น หน้าทีของเค้าคือทำให้เด็กมีความสุข เพราะฉะนั้นเค้าก็กลับไปทำหน้าที่ของเค้า

นอกจากนิทานแล้วเขียนอะไรอีก

ตอน ม. ปลายก็เริ่มเขียนเรื่องสั้นแล้วไป Post ในอินเทอร์เน็ต www.thaiwriter.com ค่ะ จะเป็นพวกวรรณกรรมเยาวชน เป็นการผจญภัย การต่อสู้แต่จะเป็นภาพที่เป็นไทย หรือเป็นเอเชีย

เขียนเยอะไหม

ก็เขียนหลายเรื่องคะ บางทีเขียนไม่จบก็มาเขียนเรื่องใหม่ เรื่องที่เขียนก็ประมาณ 20 กว่าเรื่อง และก็จริงๆ เราต้องรู้จักแบ่งเวลา อย่างนิ่มเองจะ

วันนี้เราได้คุยกับน้องนิ่ม พาริดา วิรุฬห์ผล ลูกสาวคนเล็กของ ศ.ดร. สมชาย และรศ.ดร. ดาราวรรณ วิรุฬห์ผล ด้วยวัยเพียง 22 ปี น้องนิ่มจบจากคณะมัณฑนศิลป์ ม. ศิลปากร เอกนิเทศศิลป์ และกำลังจะเห็นฟ้าไปศึกษาต่อที่อิตาลี ด้วยความที่อยู่ในแวดวงการศึกษาแต่อ่อนออก และรักการอ่านเป็นชีวิต น้องนิ่มลุยอ่านหนังสือในตู้ที่คุณพ่อ คุณแม่สะสมไว้จนพูน แล้วเก็บเกี่ยวเป็นประสบการณ์เขียน ทั้งภาพและเรื่องเป็นนิทานกลอนเปล่า จนถึงเรื่องสั้นมากมายจนวันหนึ่งรวบรวมงานมาปิดฝุ่นส่งเข้าประกวด จนได้รางวัลวรรณกรรมเยาวชนดีเด่น ประจำปี 2548 จากมูลนิธิซิเมนต์ไทย

ลองมาสัมผัสบางด้านของเด็กสาวใส ร่างบอบบาง แต่ความคิดอ่านเกินวัย เป็นผู้ใหญ่เกินตัว ได้แล้วค่ะ

“

จริงๆ เราต้องรู้จักแบ่งเวลา อย่างนี้เองจะเป็นคนที่
แบ่งตารางเวลาเป็นชั่วโมง เลิกเรียนปุ๊บใช้เวลากินข้าวเท่าไร
อาจจะชั่วโมงนึง ดูทีวี 1 ชั่วโมง อ่านหนังสือ 2 ชั่วโมง
อาจจะมียุทธศาสตร์ก่อนเข้านอน 1 ชั่วโมง ที่เราใช้เขียนงาน
มันขึ้นอยู่กับว่าเราแบ่งเวลายังไง

”

เป็นคนที่แบ่งตารางเวลาเป็นชั่วโมง
ไปเลย ว่า เลิกเรียนปุ๊บใช้เวลากินข้าว
เท่าไร อาจจะชั่วโมงนึง ดูทีวี 1 ชั่วโมง
อ่านหนังสือ 2 ชั่วโมง อาจจะมียุทธศาสตร์
ก่อนเข้านอน 1 ชั่วโมง ที่เราใช้เขียนงาน
มันขึ้นอยู่กับว่าเราแบ่งเวลายังไง

**แล้วมาเขียนงานจริงจังช่วงเรียน
ศิลปะใช้ไหม**

ใช่ค่ะ ตอนนี้จะเขียนเรื่องการเมือง
เรื่องปรัชญา เรื่องศาสนา เพราะ
พอดีว่าในตู้หนังสือที่บ้านจะมีเรื่อง
ของปรัชญาเยอะ เรื่องของท่าน
มหาตมะคานธี เรื่องของ Tolstoi ก็
เริ่มศึกษาเรื่องพวกนี้ด้วย พออ่านไป
เรื่อยๆ เราเหมือนกับเริ่มได้ไอเดีย
แล้วก็พอดีว่าตอนนั้นมันมีความขัดแย้ง
เรื่องการไฟฟ้าแล้วก็มีปัญหาภาคใต้
ก็เลยเริ่มสงสัยว่าการแก้ปัญหาความ
รุนแรงของโลกเราใบนี้ไม่ว่าจะเป็นใน
อิรักอย่างนี้ทำไปในทางที่ชอบธรรม
หรือเปล่า เราก็เริ่มตั้งคำถามขึ้นมา
แล้วก็ฝึกเขียนหักมุม แล้วก็ได้รับแรง
บันดาลใจจาก คุณวินทร์ เลียววาริณทร์
และคุณประภัสสร เสวิกุลค่ะ

**ใน 20 กว่าเรื่องที่คุณมาได้รับการตีพิมพ์
บ้างหรือยัง**

จะลงตีพิมพ์ 7 เรื่องค่ะ คือวีรบุรุษ
ที่ตายแล้วเป็นหนังสือรวมเรื่องสั้น
คือเลือกเรื่องที่เด่นมาเป็นชื่อหนังสือ
จะออกช่วงเดือนกรกฎาคมนี้ค่ะ ซึ่ง
อันนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับท่านมหาตมะ
คานธี และเป็นเรื่องที่ส่งเข้าประกวด
ด้วยค่ะ

กรรมการตัดสินใจให้ทุนนะเลิกเพราะอะไร

คือ 1. เรื่องมันตรงกับปัญหา
ความรุนแรงในตอนนั้น 2. คือมี
กระบวนการคิดที่น่าสนใจ คืองาน
ค่อนข้างเป็นผู้ใหญ่กว่าคนอื่น

แล้วคิดว่าจะทำอะไรต่อ

คิดว่าจะมีงานเขียนเกี่ยว กับ
อิสราเอล-ปาเลสไตน์ และจะผลิตงาน
ที่เป็นปรัชญาในแง่การเมืองออกมา
เรื่อยๆ

อยากเป็นอะไรเมื่อเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวแล้ว

อยากเป็นนักการเมืองค่ะ อยาก
สร้างสรรค์สิ่งที่ดีๆ ให้มันเกิดเพราะ
เราเห็นที่เกิดขึ้นในสถาบันเรา ไม่ว่าจะ
จะเป็นการซื้อเสียง แล้วถ้าเราไปทำ
หน้าที่ที่จะเปลี่ยนแปลงระบบได้ก็
อยากจะทำ แต่ตอนนี้อยากจะทำใน
ด้านวงการหนังสือพิมพ์ อยากจะทำสื่อ
ที่นำความจริงไม่ใช่เอียงหรือกลัวใคร

เห็นด้วยกับการควบคุมสื่อมั้ย

จริงๆ แล้วเห็นด้วย แต่เรื่องการเมือง

ไม่น่าจะเซ็นเซอร์ควรจะเป็นเรื่อง
ที่เปิดกว้างเพราะเราเป็นประเทศ
ประชาธิปไตย แต่เห็นด้วยกับการ
เซ็นเซอร์ความรุนแรงและสื่อลามก

**หนังสือที่ดีในสายตาของคุณควรจะเป็น
อย่างไร**

ข้อที่ 1 ก็ต้องนำเสนอความจริง
ข้อที่ 2 ก่อนจะนำเสนออะไรสักอย่าง
ต้องดูว่ามีผลกระทบต่อสังคมหรือเปล่า
แล้วก็คำนึงถึงเยาวชน คอยตรวจสอบ
ภาครัฐและเอกชนค่ะ

ข้อคิดถึงน้องๆ

ข้อที่ 1 เราต้องมีความเป็นตัวของ
ตัวเอง ต้องมีความหนักแน่น รู้ว่าตัว
เองชอบอะไร พิจารณาถึงผลประโยชน์
ข้อที่ 2 ประเทศของเราเน้นถือพุทธอยู่
แล้วมีศีลธรรมที่เราสืบต่อกันมาก็ขอให้
ยึดมั่น ข้อ 3 คือเรามีในหลวงเป็นแบบ
อย่างและเป็นที่ยึดเหนี่ยว ขอให้เรา
ทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงได้สอนไว้ค่ะ

คุณลักษณะและกระบวนการ ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ของประเทศไต้หวัน

เมื่อพูดถึงประเทศไต้หวัน ดูเหมือนคนไทยจะรู้สึกคุ้นเคย แต่เมื่อถามกันตรงๆ กลับไม่ค่อยแน่ใจ นักว่ารู้จักผู้คนของประเทศนี้เท่าไรนัก

พระเดิมแท้ ชาวหินฟ้า พระนักเผยแผ่จากเมืองไทยที่ไปปักหลักศึกษาและพัฒนาวัดไทยที่ไต้หวัน มากกว่า 5 ปี ช่วยทำให้ผู้อ่านได้สัมผัสโลกทัศน์ที่กว้างขวางยิ่ง สำหรับประเทศที่เล็กกว่า เมืองไทยถึง 14 เท่า และมีผู้น้อยกว่าไทย 3 เท่า แต่มีเงินทุนสำรองอยู่ในระดับต้นๆ ของโลก

ไต้หวันมีองค์กรเอกชนที่มีฐานคุณธรรมนำหน้า และส่วนใหญ่เป็นองค์กรด้านศาสนาที่ล้วนแต่สร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ให้กับสังคมไต้หวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรพุทธธรรมาภิบาล ที่มีฐานสมาชิกกว่า 5 ล้านคน เป็นพลังสะอาดที่ช่วยค้ำชูฐานสังคมให้กับไต้หวันได้เป็นอย่างดี

หนังสือเล่มนี้จะให้คำตอบว่า ทำไมไต้หวันถึงใช้เวลาเพียง 40 ปี ในการสร้างชาติจากศูนย์ จนกลายเป็นประเทศพัฒนา

เมื่ออ่านจบแล้ว ท่านจะหายสงสัยว่า ทำไมไต้หวันซึ่งเป็นประเทศที่ถูกโดดเดี่ยวจากสหประชาชาติ ด้วยนโยบายจีนเดียว กลับเป็นประเทศที่บุกไปลงทุนในต่างประเทศทั่วโลกและได้รับการต้อนรับด้วยดี ในทุกพื้นที่ที่เข้าไปลงทุน

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยกระดาษคุณภาพดี พร้อมภาพสีสดสวย สนใจรับหนังสือไปอ่านฟรีๆ ส่งชื่อที่อยู่ชัดเจนพร้อมแสตมป์ค่าส่ง 15 บาท มาที่ศูนย์คุณธรรม หรือ สอบถามที่ โทร 0 2282 7318-21 ต่อฝ่ายสื่อฯ ธิเบทน้อยนะครับ หมัดแล้วจะเสียใจ

พบกันใหม่ฉบับหน้ากับสื่อดี ๆ

"ทำดี ไม่ต้องเดี๋ยว"

